

11/3.9.2018 Yleiskaavatoimikunnan kokous/Pöytäkirja

Aika: 3.9.2018 klo 10.00 – 12.00

Paikka: Valtuustosali, Asematie 7

Osallistujat:

Jäsenet:		Viranhaltijat:	
Lauri Kaira, puheenjohtaja	x	Ritva Viljanen, kaupunginjohtaja	x
Susanna Bruun, varapuheenjohtaja	-	Hannu Penttilä, apulaiskaupunginjohtaja	x
Anniina Kostilainen, jäsen	-	Matti Ruusula, talousjohtaja vs.	x
Johannes Nieminen, jäsen	-	Tarja Laine, kaupunkisuunnittelujohtaja	x
Kati Tyystjärvi, jäsen	x	Antti Kari, kiinteistöjohtaja	x
Solveig Halonen, jäsen	x	Mari Siivola, yleiskaavapäällikkö	x
Minna Kuusela, jäsen	x	Markus Holm, liikennesuunnittelupäällikkö	-
Pekka Silventoinen, jäsen	x	Tomi Henriksson, asumisasioiden päällikkö	x
Pentti Puoskari, jäsen	x		
Säde Tahvanainen, jäsen	x	Anni Laukka, johdon assistentti, sihteeri	x
Vesa Pajula, jäsen	x		
		Muut osallistujat:	
Puhe- ja läsnäolo-oikeus:		Virpi Mamia, yleiskaava-arkkitehti	x
Juha Hirvonen	x	Laura Muukka, maisema-arkkitehti	x
Maarit Raja-Aho klo 10.25 -	x	Sakari Jäppinen, yleiskaavasuunnittelija	x
Antti Lindtman klo 11.45 asti	x	Jonna Kurittu, yleiskaavasuunnittelija	x
Sari Multala	x	Antonina Myllymäki, suunnittelija	x
		Paula Kankkunen, yleiskaavasuunnittelija	x
Timo Juurikkala, asiantuntijajäsen	x	Anna-Mari Kangas, suunnittelija	x
		Ari Pietilä, ympäristösuunnittelija	x
		Gilbert Koskela, projektijohtaja	x
		Jarmo Honkanen, ympäristösuunnittelija	x
		Salla-Mari Seppälä, suunnittelijaharjoittelija	x

1. Luonnonsuojelualueet ja ekologinen verkosto

Yleiskaavan 2020 tavoitteiden raami on kestävä kehitys, jonka kivijalka on ekologisen kestävyuden turvaaminen. Uusien suojelualueiden ja ekologisten runkoyhteyksien varaaminen yleiskaavaan turvaa luonnon monimuotoisuutta ja toimivia ekosysteemejä. Yleiskaavan tavoitteita ovat seudullisen viheraluejärjestelmän turvaaminen ja ekologisten yhteyksien vahvistaminen sekä tilan luominen vehreydelle ja vedelle, joka sisältää tärkeimpien luontoalueiden rauhoittamisen luonnonsuojelualueiksi.

Vantaan suojelualueilla on tärkeä merkitys eteläisen luonnon monimuotoisuuden vaalimisessa ja turvaamisessa. Yleiskaavaa 2020 varten on tarkasteltu suojelualueverkoston täydentämistarpeita Vantaan luonnosta kertyneiden tietojen perusteella ja ekologisen verkoston, erityisesti metsäisen verkoston, säilyttämisen näkökulmasta. Metsäisiä alueita on tarkasteltu nykytilanteessa, riippumatta tämän hetken yleiskaavavarauksista tai maanomistuksesta. Yleiskaavaan esitettävillä suojelualueilla on todettu olevan sellaisia arvoja, että luonnonsuojelulain suojelualueelle asettamat edellytykset (LSL 10 §) täyttyvät.

Luontoarvojen tarkastelun jälkeen suojeltaviksi sopivia alueita on sovitettu yhteen muiden maankäytön tarpeiden kanssa ja karsittu. Yleiskaavaan varatulla luonnonsuojelualueiden verkostolla on kuitenkin hyvä mahdollisuus toteutua luonnonsuojelulain mukaisesti luonnonsuojelualueiksi rauhoitettuna alueina, koska tämä yhteensovitus on tehty.

Yleiskaavaan ehdotetaan 17 uutta luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on 500 hehtaaria, joista valtion maata on 1 ha, kaupungin maata 362 ha ja yksityisen omistuksessa 137 ha (Liite3: suojeltavaksi ehdotetut kohteet kartalla). Yhteensä uusien ja vanhojen suojelualueiden pinta-ala on 1872 hehtaaria joka on noin 7,7 % Vantaan pinta-alasta. Alueiden tarkat rajat muodostuvat siinä vaiheessa, kun rauhoituspäätös tehdään.

Ekologisten runkoyhteyksien merkintää ei Vantaan yleiskaavoissa ole aikaisemmin ollut. Merkintä ohjaa varaamaan tilaa yhteyksille asemakaavoissa ja ottamaan ne huomioon viheralueiden jatkosuunnittelussa.

Vantaan luonto osana luonnon monimuotoisuuden kokonaisuutta

Vantaa sijaitsee eliöstöltään rikkaalla hemiborealisella vyöhykkeellä, joka kattaa vain Suomen eteläisimmän osan. Luontoarvojen säilymisen ja edistämisen kannalta keskeinen keino on suojelualueiden perustaminen. Vantaalla on sekä valtakunnallisesti että paikallisesti merkittäviä suojelualueita. Osa alueista kuuluu valtakunnallisiin suojeluohjelmiin ja osa myös Natura 2000-verkostoon, jonka avulla vaalitaan luonnon monimuotoisuutta Euroopan unionin alueella. Nykyiset suojelualueet yhdessä muiden luontoarvoiltaan merkittävien alueiden kanssa muodostavat Vantaan ekologisen verkoston ytimen, jonka tavoitteena on turvata eliölajiston sekä luontotyyppien säilyminen ja monimuotoisuus pitkällä aikavälillä.

Velvoitteet ja lähtökohdat Vantaan luonnon monimuotoisuuden suojeluun

Suojelualueverkoston täydentämisen taustalla ovat Suomen sitoumukset kansainvälisiin biologista monimuotoisuutta turvaaviin sopimukseen, Suomen kansallinen strategia luonnon monimuotoisuuden suojelusta ja kestävästä käytöstä, luonnonsuojelulaki ja valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet. Vantaan kaupungin strategiaa (2018-2021) toimeenpanelevassa Resurssiviisauden tiekartassa on tavoitteena luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen ja lisääminen.

Suojelualueiden ja ekologisten yhteyksien valintaperusteet

Suojelualueverkostoon lisättäväksi ehdotetuilla alueilla on erityisesti perusteena niiden monipuoliset metsäarvot, joilla tarkoitetaan metsäluontotyyppien säilyneisyyttä ja kehittymistä luonnontilaisen kaltaiseksi. Luonnontilaisuutta kuvastavat puulajiston monipuolisuus, monikäisyys, lahoppuujatkumot ja yleensä alueen eliölajisto. Tällaisia metsiä on kehittynyt erityisesti monille nykyisen yleiskaavan luo-alueille, mutta myös muille suojeltaviksi ehdotetuille alueille. Tiukasti suojellun liito-oravan elinpiiriverkoston kartoitus ja muut luontoinventoinnit ovat tuoneet lisätietoa luonnon arvokohteista. Monimuotoisen metsäluonnon indikaattoreina on käytetty EU:n direktiivilajien sekä uhanalaisten tai muutoin monimuotoista luontoa kuvaavien lajien esiintymistä alueilla. Luontoarvojen arvotuksessa on hyödynnetty myös maakunnallisesti arvokkaiden alueiden kriteeristöä sekä Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma METSO:n kriteeristöä.

Luonnonsuojelualueiden toimivuuden kannalta tärkeä tehtävä on ekologisilla yhteyksillä, joista on tehty erillinen selvitys yleiskaavaa varten. Ekologiset yhteydet ovat luontoalueita, jotka yhdistävät olevia luonnonsuojelualueita ja -varauksia sekä luo-alueita toisiinsa niin, että muodostuu luontoalueiden verkosto. Tällainen verkosto turvaa elinympäristöjä sekä mahdollistaa lajien leviämisen ja liikkumisen alueelta toiselle. Suomen kansainväliset ja kansalliset sitoumukset ja ohjelmat luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi toteutetaan viime kädessä paikallisesti, mm. sisällyttämällä ekologisen verkoston suunnittelu osaksi alueidenkäytön suunnittelua.

SL-varauksen merkitys ja tehtävä yleiskaavassa

Luonnonsuojelualueiden tarkoituksena on suojella alueella esiintyviä luontotyypejä ja eliölajeja sekä ylläpitää ekologistia yhteyksiä. Yleiskaavan 2020 luonnonsuojelualueen (SL) määräykseksi esitetään: ”Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu ja rauhoitettava luonnonsuojelualue. Alueen suojelu turvataan maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoitus astuu voimaan. Alueella sallitaan ainoastaan sen käyttötarkoitusta palveleva vähäinen rakentaminen. Alueella sallitaan ulkoilureittien perustaminen siten, että alueen suojeluarvo ei vaarannu. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.”

Yleiskaavan 2020 ekologisen runkoyhteyden määräykseksi esitetään: ”Yhteys turvaa eliölajien liikkumista ja luonnon monimuotoisuuden säilymistä. Ekologisen verkoston jatkuvuus tulee turvata. Yhteyden hoidossa, käytössä ja yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa tulee ottaa huomioon luontoarvot, kulttuurihistorialliset ja maisemalliset arvot ja varmistaa, että ekologinen yhteys säilyy mahdollisimman leveänä ja luonnon olosuhteiltaan monipuolisena. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muut näihin verrattavat toimenpiteet ovat luvanvaraisia kuten MRL 128 §:ssä on säädetty.”

Yleiskaavan luonnonsuojelualuevaraukset toteutetaan rauhoittamalla alueet luonnonsuojelulain mukaisesti. Suojelualan tarkka raja määrittyy rauhoituspäätöksessä. Suojelualueiden rajat voivat siis olla yleiskaavakartalla samalla tavoin epätarkkoja kuin muidenkin maankäyttöluokkien rajat.

Luonnonsuojelulaissa erotetaan neljänlaisia suojelualueita: kansallispuistot, luonnonpuistot, muut luonnonsuojelualueet sekä luonnonsuojelualueet yksityiselle kuuluvalla alueella. Kolmea ensiksi mainittua suojelualuetyyppiä voidaan perustaa vain valtion omistamille maille ja niiden perustamisesta säädetään lailla tai valtioneuvoston asetuksella.

Vantaan kaupungilla on ollut periaatteena hankkia yleiskaavassa luonnonsuojelutarkoitukseen varatut alueet omistukseensa. Kuntien ja kaupunkien omistamat luonnonsuojeluun tarkoitettut alueet rauhoitetaan yksityiselle kuuluvina luonnonsuojelualueina luonnonsuojelulain 24 §:n nojalla.

ELY-keskus voi maanomistajan hakemuksesta perustaa suojelualan alueelle, jolla luonnonsuojelulain 10 §:n edellytykset täyttyvät. ELY-keskuksen on alueen perustamista harkitessaan otettava huomioon myös muut yleiseen etuun liittyvät näkökohdat. Luonnonsuojelualan perustamispäätöstä ei saa antaa, elleivät maanomistaja ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ole sopineet alueen rauhoitusmääräyksistä ja aluetta koskevista korvauksista. Vantaan kaupunki ei ole hakenut korvauksia suojelualan perustamisesta.

Rauhoitetulle luonnonsuojelualueelle voidaan tarvittaessa laatia hoito- ja käyttösuunnitelma, jolla osoitetaan alueella tarpeelliset reitit ja rakenteet sekä luonnonhoitotoimet. Hoito- ja käyttösuunnitelmat vahvistaa ELY-keskus. Kaikki Vantaan luonnonsuojelualueet ovat myös asukkaille tarkoitettuja virkistysalueita.

Vantaan kaupungin omistamilla luonnonsuojelualueilla ja niitä täydentävillä luo-alueilla on suuri merkitys luonnon monimuotoisuuden turvaajana ja ekologisen verkoston ylläpitäjänä kasvavassa kaupungissa. Valtion luonnonsuojeluohjelmien alueet, joista suurin osa sisältyy Vantaalla myös Natura-alueisiin, luovat suojelun pohjan, mutta olisivat yksinään melko pieniä ja eristyneitä luontosaarekkeitä kaupungin laidoilla.

Yleiskaavaluonnoksen ratkaisu

Suojelualueverkoston täydentämiskohteiden rungon muodostavat voimassa olevan yleiskaavan luo-alueet. Muutamiin nykyisiin suojelualueisiin tai -varauksiin esitetään laajennuksia ja lisäksi ehdotetaan muutamia täysin uusia alueita.

Yleiskaavaluonnoksen esitettävän ratkaisun pohjana on ympäristökeskuksen tekemä arviointi luonnonsuojelualueiksi soveltuvista alueista, joka esiteltiin kokonaisuudessaan kesäkuun yleiskaavatoimikunnan kokouksessa. Luontoarvojen tarkastelun jälkeen suojeltaviksi sopivia alueita on sovitettu yhteen muiden maankäytön tarpeiden kanssa ja karsittu. Ehdotetuista alueista on päädytty jättämään pois Petaksen metsän alue, joka olisi sijoittunut kokonaisuudessaan Petaksen työpaikka-alueelle ja tulevalle asemanseudulle.

Lisäksi maaseutualueelle sijoittuvat Konkoonkalliot ja Palomäki päädyttiin muuttamaan LUO-alueiksi, koska alue sijoittuu ns. Klaukkalan radan vyöhykkeelle, jonka maankäyttö ratkaistaan tulevaisuudessa yleiskaavoissa. Kyseisten luontoalueiden arvot voidaan turvata ilman luonnonsuojelualuevarausta. Myös Vaskivuoren SL-varaus päädyttiin poistamaan ja alue säilyy LUO-alueena.

Östersundomin yhteisen yleiskaavan alueelle ehdotettu uusi luonnonsuojelualuevaraus (Myllymäki) on myös tässä vaiheessa haluttu jättää pois, koska ei haluta muuttaa yhteisen yleiskaavan ratkaisuja jo ennen sen hyväksymiskäsittelyä. Myllymäki on valtakunnallisesti arvokasta rakennettua kulttuuriympäristöä, ja sitä tulevat koskemaan näille alueille osoitetut suojelumääräykset. Voimassa olevan yleiskaavan SL-aluevarauksista poistuu ns. Länsimetsän alue, joka jää Östersundomin yhteisen yleiskaavan mukaisesti Länsisalmen metrokeskuksen rakentamisalueelle.

Ehdotettuja rajauksia on muutettu Tyttömäen metsän osalta. Alueen rajausta on tarkennettu ja supistettu sellaiseksi, että se säästäisi merkittävimmät suojelunarvoiset alueet Tyttömäestä ja sen ympäristön metsistä, mutta jättäisi silti myös rakentamiselle tilaa. Esitetynlaisella rajauksella on mahdollista säilyttää luontoyhteys Vehkalan asemalta Petikon luontovirkistysalueelle ja sieltä aina Nuuksion kansallispuistoon saakka. Tällaista harvinaista mahdollisuutta päästä junalla luontoon lentokenttäkaupungin ytimessä kannattaa tarkastella myös taloudellisena, matkailua palvelevana asiana.

Lillånin-Solbackan metsän alueen luonnonsuojelualue-ehdotus poistaa nykyisen yleiskaavan työpaikka-alueen Myllykyläntien varresta. Alueella on vahva esiintymä erittäin uhanalaista lahokaviosammalta joen varren ja Myllykyläntien välisellä metsäalueella. Nykyisessä yleiskaavassa TT- ja TY- alueena olevan metsän lahoppuujatkumo on hyvä ja uhanalaisen lahokaviosammalten on mahdollista säilyä alueella pitkään. Suojeltavaksi alueeksi esitetään lahokaviosammalten esiintymisalueen metsä sekä se osa nykyisen Lillån luonnonsuojelualuevarauksesta, joka on

alueena toteutuskelpoinen. Vanha Lillån suojelualuevaraus menee osittain joen varren asutuksen päälle.

Neljä ehdotettua rajausta ehdotetaan tässä vaiheessa päätettäväksi ehdollisina, koska ne sijoittuvat keskeisesti muuttuville alueille. Rauhamaan metsän ja Josvaholmin laajennuksen rajaukset tarkentuvat vasta, kun maantie 152:n linjaus on varmistunut. Raappavuorten ja Myyrmäen lehdon, Hagakärrensbergetin sekä Vierumäen metsän aluerajaukset tarkentuvat alueiden ympärillä olevan maankäytön mukaan. Raappavuoren ja Vierumäen metsän rajausta ja määräystä pohditaan vielä: onko tarkoituksenmukaista perustaa alueet kokonaan luonnonsuojelualueiksi, vai riittäisikö joiltain osin määräykseksi lähivirkistysalue, jonka päällä on luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeän alueen rajaus.

Luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittävät alueet (luo) täydentävät luonnonsuojelualueiden verkostoa. Ne on tarkoitus täydentää myöhemmin mukaan yleiskaava-aineistoon.

Asian selostivat Mari Siivola ja Paula Kankkunen.

Akj:n päätösesitys: Yleiskaavatoimikunta päättää hyväksyä kaavaluonnosratkaisun pohjaksi ekologisen verkoston yhteydet sekä ehdotetut muutokset ja täydennykset yleiskaavan luonnonsuojelualueisiin.

Päätös: Puheenjohtajan esityksestä yleiskaavatoimikunta päätti yksimielisesti jättää asian pöydälle.

Liite 1. Selvitys Vantaan ekologisista yhteyksistä

Liite 2. Esitys Yleiskaava 2020 luonnonsuojelualueista

Liite 3. Kartta esitetyistä luonnonsuojelualueista ja ekologisista yhteyksistä

2. Lentomelu

Lentokenttä on seudun elinkeinoelämän kasvun moottori, jonka kehittämismahdollisuuden tulee turvata. Yleiskaavan tavoitteissa on luvattu varmistaa kasvun edellytykset ja lentämisen ympäristöhäiriöiden hallinta.

Lentomelu on merkittävimpiä Vantaan maankäytön reunaehtoja, koska melu rajaa asuntorakentamisen ja myös useiden palveluiden (ns. herkät toiminnot, kuten koulut, päiväkodit ja hoitolaitokset) sijoittumista. Lentomelu, kuten muukin melu, aiheuttaa terveyshaittoja. Sosiaalisesti kestävä kaupunki edistää asukkaiden hyvinvointia, mikä yleiskaavassa tarkoittaa erityisesti elinympäristön laatua ja haittojen hallintaa.

Lentomelualueet on esitetty Vantaan yleiskaavoissa vuodesta 1983 alkaen. Lentoliikenteen kasvusta huolimatta lentomelualueet ovat pienentyneet erityisesti lentokonekaluston kehittymisen myötä. Lentoliikenteen kasvu on merkittävää myös tulevaisuudessa ja siihen tulee yleiskaavatyössä varautua.

Lentomelualueet on määritelty myös voimassa olevassa maakuntakaavassa. Yleiskaava 2007 on lentomelualueiden ja määräysten osalta linjassa maakuntakaavataso kanssa. Nyt käynnissä on uuden maakuntakaavan laadinta. Parhailtaan määritellään sen lentokenttää ja lentomelualueita koskevia ratkaisuja. Niistä on tarkoitus keskustella maakuntahallituksessa syyskuussa ja kaavan pitäisi tulla luonnoksena lausunnoille lokakuun aikana. Yleiskaavoitus on osallistunut aktiivisesti maakuntakaavatyöhön: mitään ristiriitaa lentomelua koskevien ratkaisujen osalta ei pitäisi olla, mutta on mahdollista, että maakuntakaavassa on osa merkinnöistä vain symboleina. Tarvittava yhteensovittaminen voidaan tehdä loppuvuodesta Vantaan maakuntakaavalausannon mukaisesti.

Uudet lentomelukäyrät

Finavia on esittänyt ympäristölupahakemuksensa (2008) yhteydessä uudet lentomelukäyrät, jotka ovat paikoin nykyisiä lentomelualueita laajemmat. Mallinnus pohjautuu ennusteeseen, jossa liikennemäärät ovat noin kaksinkertaiset nykyiseen verrattuna. Uudet lentomelukäyrät tulee huomioida yleiskaavassa, mutta joillakin alueilla ne asettavat rajoituksia maankäytön suunnittelulle.

Lden 55-60 dB alue (lentomeluvyöhyke 2, jolla nykyisen yleiskaavan mukaan ei sallita uusia asuinalueita eikä uusia herkkiä toimintoja mutta jolla asuinalueiden vähäinen täydentäminen on mahdollista) laajenee mm. Vierumäen alueella, Koivuhaassa, Vantaanlaaksossa, Martinlaaksossa ja Kivistössä. Lden yli 60 dB alue (lentomeluvyöhyke 1, jolla ei ole sallittu uusia asuinrakennuksia eikä herkkiä toimintoja) alue laajenee mm. Koivuhaassa, Voutilassa ja Vantaanlaakson pohjoisosassa. Lden 50-55 dB alue (jolle on mahdollista sijoittaa uusia asuinalueita ja herkkiä toimintoja) laajenee erityisesti Länsi-Vantaalla.

Laskeutuvien lentokoneiden aiheuttaman melun vuoksi Finavia on esittänyt Uudenmaan maakuntakaavaan varsinaisten lentomelualueiden lisäksi lentokoneiden laskeutumisreittien alle vyöhykkeitä, joilla asetettaisiin ääneneristävyysvaatimus. Kiitoteiden jatkeilla laskeutuvien lentokoneiden melu on paikoin voimakasta myös mallinnettujen melualueiden ulkopuolella. Kiitoteiden jatkeille on ehdotettu 35 dB (sisempi laskeutumisvyöhyke) ja 32 dB (ulompi laskeutumisvyöhyke) ääneneristävyysvaatimustasoja. Nämä vastaavat Lentomeluvyöhykkeiden 2 (Lden 55-60 dB) ja 3 (Lden 50-55 dB) ääneneristävyysvaatimuksia ja ovat osittain päällekkäisiä näiden alueiden kanssa. Finavia esittää, että laskeutumisvyöhykkeet jatkuisivat useita kilometrejä Vantaan rajojen ulkopuolella.

Ehdotus kaavamerkinnöiksi ja -määräyksiksi yleiskaavassa 2020

Lentomeluvyöhykkeet osoitetaan kartalla alueina. Mitä voimakkaampaa lentomelu on, sitä enemmän se rajoittaa maankäyttöä ja rakentamista. Uloimmalle lentomeluvyöhykkeelle asetetaan vain ääneneristävyysvaatimus, kun taas kovimman lentomelun vyöhykkeellä ei sallita uusia asuinrakennuksia, ainoastaan nykyisen korvaaminen.

Lentomeluvyöhykkeille ehdotetaan seuraavia merkintöjä ja määräyksiä:

Merkintä kartalla	Merkinnän otsikko	Määräys
(viiva, Im-1, uuden verhoikäyrän mukainen)	Lentomeluvyöhyke 1 (LDEN yli 60 dB)	Alueelle ei saa rakentaa uusia asuntoja eikä sijoittaa muita melulle herkkiä toimintoja. Korjausrakentaminen ja tuhoutuneen asuinrakennuksen korvaaminen on sallittu. Korvaavan asuinrakennuksen ääneneristävyys ΔL lento- ja tieliikenteen melua vastaan tulee olla vähintään 38 dB.
(viiva, Im-2, uuden verhoikäyrän mukainen)	Lentomeluvyöhyke 2 (LDEN 55-60 dB)	Alueelle ei saa sijoittaa uusia asuinalueita eikä melulle herkkiä toimintoja. Nykyisten asuinalueiden täydennysrakentaminen on sallittu. Rakennuksen ääneneristävyys ΔL lento- ja tieliikennemelua vastaan tulee olla vähintään 35 dB.
(viiva, Im-3, uuden verhoikäyrän mukainen)	Lentomeluvyöhyke 3 (LDEN 50-55 dB)	Asumiseen ja muihin melulle herkkiin toimintoihin käytettävien rakennusten ulkokuoren ääneneristävyys ΔL lento- ja tieliikennemelua vastaan tulee olla vähintään 32 dB.

Yleiskaavassa 2007 Kivistön keskustan asumiseen tarkoitettut alueet on rajattu silloisen lentomeluvyöhykkeen 2 (Lden 55-60 dB) ulkopuolelle. Finavian uuden ennusteen mukaan lentomelualue Kivistön keskustassa levenee noin 200 metriä. Kivistön keskustassa on jo etukäteen varauduttu lentomelun voimistumiseen tiukemmalla ääneneristävyysvaatimuksella kuin muilla vastaavan sijainnin alueilla. Kivistön keskustan toteuttaminen halutaan varmistaa myös yleiskaavassa 2020, mutta lentomelualan laajenemisen vuoksi sinne esitetään lisämääräystä, joka takaa riittävät meluntorjuntatoimenpiteet niin rakennusten sisällä kuin ulko-oleskelualueilla. Kivistössä lentomelun laajenemisalueella ja sen tuntumassa parvekkeet tulee lasittaa ja ulko-oleskelualueita kattaa. Lisäksi pientalojen rakentamista rajoitetaan, sillä pientaloissa piha-alueet ovat keskeinen osa asumista ja ne on vaikea suojata lentomelulta.

Kivistössä lentomelun laajenemisalueelle ehdotetaan merkintää ja määräystä:

Merkintä kartalla	Merkinnän otsikko	Määräys
-------------------	-------------------	---------

/lm	Lentomelualueen laajenemisvyöhyke	Asuinrakentaminen mahdollista lentomeluun varautuminen huomioiden. Asumiseen ja muihin melulle herkkiin toimintoihin käytettävien rakennusten ulkokuoren ääneneristävyys lento- ja tieliikennemelua vastaan tulee olla vähintään 35 dB. Parvekkeet tulee lasittaa ja ulko-oleskelualueita kattaa. Ei pientaloja.
-----	--	--

Kiitoteiden jatkeilla ääneneristävyyksivaatimus olisi 35 dB (sisempi laskeutumisyöhyke) ja kauempana kiitoteistä 32 dB (ulompi laskeutumisyöhyke). Vierumäen-Vallinojan alueella nämä laskeutumisyöhykkeet sijoittuisivat Vantaan alueella lentomeluyöhykkeiden päälle. Lentomelualueilla on vastaavat ääneneristävyyksivaatimukset kuin laskeutumisyöhykkeillä, jolloin ne on päällekkäisinä jätetty pois. Länsi-Vantaalla vain pieni osa Myyrmäestä ja Askistosta jäisi ulomman laskeutumisyöhykkeen ja 50-55 dB lentomeluyöhykkeen ulkopuolelle. Lentomelua kuuluu myös näillä alueilla, joten yhdenmukaisuuden vuoksi 32 dB ääneneristävyyksivaatimus on ulotettu koko Lounais-Vantaalle. Tämän lisäksi on esitetty sisempi laskeutumisyöhyke, jolla ääneneristävyyksivaatimus on 35 dB.

Laskeutumisyöhykkeelle ehdotetaan merkintää ja määräystä:

Merkintä kartalla	Merkinnän otsikko	Määräys
rasteri (tai viivan rajaama alue), päällekkäismerkintä	Laskeutumisyöhyke	Lentokoneiden laskeutumisyöhyke, jolla melu huomioitava rakentamisessa. Asumiseen ja muihin melulle herkkiin toimintoihin käytettävien rakennusten ulkokuoren ääneneristävyys ΔL lento- ja tieliikennemelua vastaan tulee olla vähintään 35 dB.

Asian selostaa Anna-Mari Kangas.

Akj:n päätösesitys: Yleiskaavatoimikunta päättää hyväksyä kaavaluonnosratkaisun pohjaksi lentomelualueiden rajaukset, merkinnät ja määräykset.

Päätös: Puheenjohtajan esityksestä yleiskaavatoimikunta päätti yksimielisesti jättää asian pöydälle.

Liitteet:

Liite 4. Kartta vanhoista ja uusista lentomelukäyristä

Liite 5. Kartta yleiskaavaluonnokseen ehdotettavista merkinnöistä

Liite 6. Taulukko merkinnöistä ja määräyksistä